

3. Vår färfva nphæret mände i:s Stån
 fadens hundrade fanner, Man på ett litet ho-
 nett falas Der fira wänner och ranner —
 Wåld fäffbor der man gör fitt bäfwa Wæd fan-
 tiferander om fin näfwa.

4. Den ena drifet fin iår på bit — En
 annan älfar att doppa — De parwa derwid
 med fadän fitt, Att man bör dronen ftoppa —
 Som trummman bullrar i frigstredwelen, Så
 bullra ringorna uti fongfelen.

5. Quera hura. Quera hura.

Den Gernte:

5. O Leonard! hvad har jag nu brutit? Hvarföre förglömmar du mig? Men, Leonard! fast du mig förföjrit, Min kärlek skall jemt följa dig.

Den 17ten

6. Gärväl du fragas sol! G stona stuns
der, Abid Obodno, O strolensta farenväl!
Du stona mo i segens rosenlunder, för Ja-
sen och för dig jag dö. Gärväl! —

nya och wacfra

W i s d r.

Den Första:

Den Andra:

Kaffe-Bisa.

Äf allt det goda, som man förtär m. m.

Den Tredje:

Stormarne.

Ur stormarna ser jag en aflägsen hamn, m. ni.

Den Fjerde:

Farmål! farmål! O älskade Adolph m. m.

Den Kemte:

Leonard han älskade Mathilda, m. m.

භෞද්ධ භාෂා,
 ප්‍රථම වරට ව. ඒලියා නර්මාන, 1852.

Den Gjerde:

Den Tredje:

Ur stormarna ser jag en aflägsen hamn,
Dit kärleken winkar så blid: Jag söker ej
guld, jag söker ej namn, Jag söker blott kär-
lek och frid.

Den Första: